

Nem mondhatni, hogy gondok nélkül telt az el első ezer kilométer, vagy hogy nagy melege lenne Törökországban, **Szabó Zoltán**, azaz Kobra utánfutójával is folyamatosan kínlódik, de így gyorsan halad útja első célja fele, Kirgizisztánba. A székelyudvarhelyi utazó mindössze három hete indult útjára Szejke nevű új trekkingbiciklijén, de máris Ázsiában jár, ahol már jó ismerőssel is találkozott. Három hét alatt áttekert két ország és egy kontinens határain.

Útján kap hideget-meleget, s egy kis térdfájás meg több mint húsz kilogrammos hegymászó felszerelése lassítja, de lelkesedése még így is töretlen. Kobra ugyanis – miután tizenhat hónap alatt körbeciklizte a Földet, huszonnégy országot érintve, és több mint 32 ezer kilométert tekerve – alig pár hónapot tartózkodott itthon, amíg megtervezte-megszervezte legújabb túráját.

A mostani út „rövidebb, de magasabb” az előzőnél, s jóval komplexebb is annál, hiszen ez esetben a biciklizés csak egy része a teljesítésre váró feladatoknak. Kobra célja elkarikázni Kirgizisztánba, ott **megmászni a Tien-San-hegység egyik hétezres csúcsát** (a 7439 méter

magas Pobedát vagy a 7010 méteres Khan Tengrit), majd a több száz kilométernyi lakatlan kazah sztyeppét, Oroszországot és Örményországot érintve tekerni haza. Ez az álom akkor is elég merész lenne, ha Kobra nem egyedül akarná beteljesíteni, így azonban még jobban izgulhatnak érte útjának követői.

Nehéz kompromisszumok

A bringás április 3-án, nagypénteken indult el Székelyudvarhelyről, körülbelül fél évre búcsút intve családjának, barátainak és szülővárosának. Már a becsomagolás is kihívásnak bizonyult, mint [blogján kifejtette](#), **le kellett mondania számos olyan kellékről, amely korábbi útján nagyon hasznosnak bizonyult**. „A magashegyi pihezsákomat viszem, ami bizony meleg lesz Iránban és Kazahsztán sztyeppéin. A szandál és magashegyi bakancs közötti, kötelező lábbelikből – mint például a bicajos SPD cipő, túracipő, túrabakancs – csak a két véglet maradt. Az esős időben ezért fázni fog lábam a szandálban, és melegem lesz gyalogolni a kőmorénán felfelé a bakancsban.

A sátor megválasztása jelentette a legnagyobb gondot. Amit végül kiválasztottam, nehéz egy biciklis túrához és gyenge a hegymászáshoz. A gázpalackos főzőfelszerelésem viszem, amihez nehezen találok majd palackot az úton, de könnyebben az alaptáborban. Ilyen kompromisszumokat kellett kötnöm sok esetben. Elképzelhetetlen, hogy ezt mind elcipelem Ázsiába, de kilencven százalékát sikerült felpakolnom" – írta még indulás előtt.

Gondok a zászló miatt

Alig két nappal az indulás után, már Bukarestben volt, ahol felemás élményeket szerzett. Vendéglátója, Radu Diaconescu és felesége két napra is ott marasztalta, így sikerült napelemes

töltőt szereznie, pihentetnie sajgó lábait és elhúzódnia a barátságtalan idő elől. **Elmaradtak az „Isten segítsen”-ek, de helyébe jöttek az őszinte „Doamne ajută”-k – írta még Predealon.**

Később azonban székely zászlója – amelyet most is bringájára tűzött – kellemetlen megjegyzéseknek tette ki. „Jókedvemet egy fickó vette el, aki kiszólt az autóból, hogy szedjem le azt a mocskos zászlót, mert Romániában vagyunk. Egy gyógyszertárban pedig a kedves eladó zokon vette darabos román beszédem, elvégre Romániában élek. (...) Végül is nem olyan rossz a helyzet: a közel kétmillió lakosú városban csak 2 bunkóval találkoztam. Estére egy jó románhoz megyek aludni” – írta blogján.

„Hiába a szembeszél...”

Hidegben, szélben, de a korábbinál derűsebb időben tekert át Bulgáriába 8-án. Rögtön az első este, a hideg elől bujdosva felavathatta új sátrát is. „Az út jó, a települések el vannak hanyagolva” – osztotta meg első tapasztalatait. „Kisebb dombokat kellett megmászni, de jobban haladtam, mint gondoltam. Estefelé hidegre fordult az idő, nem kíváncsoztam sátorozni.

Száz kilométer után a törökországi Kırklareli városában a török társaság

Törökország útitárssal és utánfutó-sérülésekkel fogadta 12-én, miután a bulgáriai Malko Tarnovo környékén **nehezen játszotta ki a határőröket**, hogy vadkempingezhessen, egy Kırklareli városi bringás vezette körbe településén, este pedig egy benzinkút dolgozóival beszélgetett sokáig, miután ott táborozott le.

A körülbelül ötven kilogramm összsúlyú csomag vontatása egyre nehezebbnek bizonyult, hiszen az őt egyébként is lassító utánfutó kerekeinek **küllői sorra adták meg magukat**, ezek javítása pedig időigényesek. 14-e különleges nap volt az út során: Kobrának előbb alkalma nyílt gyönyörködni a Márvány-tengerben, majd a közel tizennégy milliós lélekszámú Isztambulban letekerte ezredik kilométerét – igaz, ebből az utolsó nyolcvanötöt „török típusú forgalomban”, azaz agresszív autósok, kamionosok között.

Régi ismerős a rengetegben

Ázsiába 16-án jutott át a Boszporusz-szoroson, komppal, amelyet nehéz volt megválasztania a köd miatt. „Fél tízkor így is sikerült végre a túloldalon lenni. **Ami ezután jött, az a bicajosok rémálma** . Mentem ma 94

kilométert, ami egybefüggő város–falu–kikötő–épületrendszer volt, agresszív kamionosokkal közös sávon. Pihenni csak a benzinkutaknál tudtam. Egy ilyen alkalommal meghívtak enni. Már későre járt, amikor szintén egy benzinkútnál érdeklődtem sátorozási lehetőség felől. Felajánlották szállodájukban egy olcsó, 50 dolláros szobát, de végül kiegyeztünk az őrbódében, ingyen" – számolt be újabb ázsiai tapasztalatairól.

Egészen tegnapig járt utakon haladt, és még ismerőssel is találkozott Hendekben, egy 75 ezres lélekszámú városban. „Itt állított meg két éve egy lelkes amatőr rádiós, Metin. Már nem emlékeztem, hol lakik, de gondoltam, ha felismerem az üzletét, mindenképpen beköszönök. A nyolcvannyolcadik kilométernél jártam, amikor észrevettem az útkereszteződésben a régiségboltját. Megismert, amint beléptem az üzletbe, pedig emlékszem, hogy egy könyvre való fotót mutatott az itt **elhaladó bicajosokról, akiket megvendégelt. Elérzékenyülve mondta, hogy én vagyok az egyetlen, aki visszalátogatott** . Természetesen maradtam éjszakára, és előtte még küllőket cseréltem" – osztotta meg útja eddigi egyik legkedvesebb történetét.

Az önkénteskedés terjedését és a vállalkozások társadalmi felelősségvállalását előmozdító tevékenységek megvalósítását